

Od osnutka do danas, težnja djelatnika Zavoda je harmoniziranje nastavne, znanstvene i stručne djelatnosti s ciljem da ishodi učenja i kompetencije mladih suradnika i studenata čim prije budu primjenjive u praksi ili da budu osnovom za znanstveno-istraživački rad. Stoga treba istaknuti zamjetnu aktivnost djelatnika Zavoda u brojnim znanstvenim i tehnologijskim projektima iz različitih područja (rezistentnost korova, racionalna primjena herbicida, zaštita povrća od korova, integrirana zaštita od korova i brojni drugi). U okviru stručne djelatnosti naglašena je kontinuirana suradnja Zavoda relevantnim državnim institucijama, s gospodarstvom, kao is gotovo sa svim tvrtkama kemijske industrije.

Danas je u Zavodu zaposleno šest djelatnika. Dva izv. profesora (Klara Barić, Maja Ščepanović), tri asistenta (Ana Pintar, mag. ing. agr., Valentina Šoštarčić, mag. ing. agr. i Josip Lakić, mag. ing. agr.) i jedan stručni suradnik u nastavi (Dragojka Brzoja, dipl. ing. polj.). Od odlaska u mirovinu (2011) u Zavodu i danas aktivno djeluje i dr. sc. Zvonimir Ostojić, prof. emerit.

Treba istaknuti da su u okviru Zavoda djelovali i mr. sc. Darko Topolovec, dipl. ing. polj. (1994.-2001.), dr. sc. Natalija Galzina, dipl. ing. polj. (2003.-2014.) i dr. sc. Matija Goršić, mag. ing. agr. (2006.-2012.) koji su u Zavodu stekli znanstvene titule, a danas rade u prestižnim tvrtkama koje se bave prometom sredstava za zaštitu bilja.

Više o Zavodu može se vidjeti u ovim publikacijama:

- Anonimus (1979). 60 godišnjica rada Fakulteta poljoprivrednih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, (ur. Gliha, R.), Zagreb.
- Anonimus (1984). Fakultet poljoprivrednih znanosti, OOUR Institut za zaštitu bilja, 75 godina postojanja 1909-1984, Zagreb.
- Anonimus (1990). Spomenica fakulteta poljoprivrednih znanosti Sveučilišta u Zagrebu 1979/80 – 1989/90. (ur. Šatović, F.).
- Anonimus (2004). Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu 1994-2004. Spomenica, (ur. Košutić, S.), Zagreb.
- Anonimus (2009). Sveučilište u Zagrebu Agronomski fakultet, 1919-2009 (ur. Maletić, E.) Zagreb.
- Anonimus (2011). 100 godina Zavoda za zaštitu bilja (1909-2009), (ur. Masten Milek, T., Hamel, D.), Zagreb.

STRUČNA ESKURZIJA NA KORČULU

Tradicija se ne smije zaboraviti niti prekinuti, zato smo poštujući to načelo organizirali još jednu u nizu stručnu ekskurziju. Ovaj smo put krenuli prema biseru Jadrana, otoku Korčuli. Na put smo krenuli u rane jutarnje sate 11. listopada veseli i dobro raspoloženi. Uz poneki zalogaj i potporu dobre čašice raspoloženje u autobusu bilo je na zavidnoj razini. Tome je uvelike pridonijelo i prekrasno vrijeme, neuobičajeno za ovo doba godine.

Sati su prolazili brzo i razdragano je društvo oko 13 sati stiglo u Drvenik. Tamo smo se ukrcali na brod „Karlo Mali“, no sve osim imena bilo je veliko i grandiozno. Srdačna dobrodošlica Obitelji Grabovac na čelu s ocem Markom oduševila nas je kao i ukusna i obilna hrana te mirna plovidba po suncem obasjanom moru. Zapjevalo se i zaplesalo na brodu i raspoloženje je sve više raslo.

U popodnevnim satima uplovili smo u Korčulu i laganom šetnjom došli do našeg odredišta hotela „Marko Polo“. Nakon kratkog odmora i osvježanja okupili smo se na svečanoj večeri i u prelijepom ambijentu zabavljali se do dugo u noć.

Slijedećeg jutra u slobodno vrijeme neki su šetali i upoznavali grad Korčulu, neki su uz more ispijali kavice, neki se čak i okupali. Točno u podne krenuli smo prema Lombardi i obiteljskom gospodarstvu „Bire“ gdje nas je dočekaao vlasnik Frane Milina – Bire. U okruženju vinarije i kušaonica koje su smještene u malim kamenim kućama uklopljenim u ambijent, uživali smo u vinima, najviše u čuvenom Grku.

Dobro raspoloženi nastavili smo prema Blatu u kojem nas je dočekaao kolega Nikola Mirošević i posvetio nam vrijeme i mnogo više od toga. Prvo smo posjetili Svetište Blažene Marije Propetog Isusa Petković, a časna sestra nam je ispričala priču o Svetištu i životu Marije Petković. Nakon toga uslijedilo je nikada zaboravljeno i predivno iznenađenje – na glavnom trgu gdje smo se udobno smjestili svoj ples „Moreška“ samo za nas izvela je čuvena i nadaleko poznata „Kumpanija“. Od snage, ljepote i impresija zastao je dah i riječi, a govorile su oči i ruke burnim aplauzom i oduševljenjem. Samo iz takve blizine čovjek može osjetiti svu snagu domoljublja, prkosa, ljubavi prema svom domu i odlučnosti u obrani istog. No to nije bilo sve. Obitelj Mirošević otvorila nam je vrata svog stoljetnog doma i ugostila nas na najljepši mogući način. Nikada i ničim čovjek ne može zahvaliti kada ti netko otvori vrata svoje svetinje, svoga doma, možda samo molitvom dragom Bogu da čuva i bdije nad ovom prekrasnom obitelji.

Puni impresija napustili smo Blato i krenuli prema Vela Luci. U godini kada nas je napustila najveća pjevačka legenda naravno da nismo propustili mogućnost zapaliti svijeću i pokloniti se još jednom našem velikanu, hrvatskom sinu, našoj legendi OLIVERU. Nastavili smo prema uljari „Zlokić“ gdje smo uz razgledavanje uljare i muzeja kušali nekoliko vrsta maslinovog ulja.

Pomalo gladni, veselo smo krenuli prema Lombardi i restoranu „Maslina“ gdje nas je dočekaao vlasnik, gospodin Marko Duhović sa obitelji. Uživanje za nepce bilo je nezaboravno i neopisivo pa smo uz dobro vino za koje se čitavo vrijeme našeg boravka na Korčuli pobrinuo naš kolega Janko Jovanov i uz lijepu pjesmu klape, pjevali, uživali u jelu i ostali do dugo u noć.

I tako je brzinom munje došao i treći dan, dan našeg povratka prema kući. No i taj dan su nas čekala još neka iznenađenja i uživanja. Nakon kratke vožnje

trajektom i dolaska na Pelješac uputili smo se prema Janjini i vinariji „Edivo“ kojoj su vlasnici braća Anto i Ivo Šegović. Uz finu zakusku kušali smo odlična vina i slušali priču o vinima u amforama koje na dubini od 30 metara, na dnu mora, čekaju vrijeme vađenja i dolaska na nečiji stol. Bio je ovo užitak za sva čula i nezaboravan osjećaj kako kada se uistinu nešto želi, čovjek može postići sve. Braća Šegović potvrda su toga.

Iako nevoljko morali smo nastaviti put. Krenuli smo prema Vidu i restoranu „Mate i Đuđa“. Neki su bili „žabari“ i uživali u brudetu od jegulja i žaba, a oni manje hrabri ili kako smo ih nazvali „telići“ u prefinoj teletini ispod peke, domaćim pogačama i finoj kapljici.

Tko bi nakon sve ove ljepote poželio u autobus, no moralo se konačno krenuti prema kućama. Uz Božju pomoć sretno i u izvrsnom raspoloženju stigli smo u Zagreb u kasne večernje sate, a naši Slavonci nastavili za Osijek.

Sve ovo ne bi bilo niti tako dobro organizirano, niti tako lijepo da nije bilo lokalnog organizatora našeg kolege Ante Grubišića, popularnog Antiše kome su sva vrata, ali i srca uvijek otvorena. Dobro se dobrim vraća. Zato mu i ovim putem beskrajno hvala kao i svima koji su nas dočekali, ugostili i s nama proveli vrijeme.

Bilo je prekrasno, mnogi rekoše najljepša ekskurzija do sada i što i kako onda slijedeće godine? Kuda krenuti i kako dostići ili nadmašiti ovogodišnji doživljaj? U našoj prelijepoj domovini svuda je lijepo, ali najvažniji su ljudi, otvorena srca i želje za druženjem i uživanjem u tom druženju. Zato sam posve sigurna da se vidimo i slijedeće godine. I jedva čekam. Dobronamjernih ljudi i istinskih prijatelja nikada dosta. Već planiram slijedeću ekskurziju.

Još jednom hvala svima na pomoći, dobrom raspoloženju i druženju!

**Predsjednica Hrvatskog društva biljne zaštite
prof. dr. sc. Jasminka Igrc Barčić**